

Sygn. akt VIII RC 523/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 8 maja 2019 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie VIII Wydział Rodzinny i Nieletnich w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Dorota Pękała

Protokolant: sekretarz sądowy Monika Frontczak

po rozpoznaniu w dniu 26 kwietnia 2019 r. w Szczecinie

na rozprawie sprawy

z powództwa S. P.

przeciwko małoletniemu T. P. (1)

o obniżenie alimentów

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda S. P. na rzecz małoletniego pozwanego T. P. (1) kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) złotych z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VIII RC 523/18

UZASADNIENIE

Powód S. P. wniósł o obniżenie alimentów zasądzonych od niego wyrokiem Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 11 października 2013 roku (sygn. akt VIII RC 651/12) na rzecz jego małoletniego syna, T. P. (2), z kwoty po 1300 zł do kwoty po 400 zł miesięcznie, poczynając od dnia 1 sierpnia 2018 r.

Jednocześnie powód wniósł o udzielenie zabezpieczenia roszczenia poprzez obniżenie – na czas trwania postępowania - alimentów z kwoty po 1300 zł miesięcznie do kwoty po 400 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu stanowiska powód wskazał, m.in., że rodzice małoletniego pozwanego w poprzedniej sprawie alimentacyjnej uzgodnili, iż to powód S. P. wystąpi o świadczenie K. na małoletniego i kwota ta będzie następnie przekazywana w ramach jego obowiązku alimentacyjnego na rzecz syna. Jednak w czerwcu 2018 roku powód spóźnił się z zapłatą alimentów na rzecz syna, M. S. z tego względu złożyła zawiadomienie do F. i aktualnie to ona uzyskuje K. na dziecko. Ponadto w ocenie powoda aktualnie koszt utrzymania małoletniego pozwanego jest niższy aniżeli wówczas kiedy ustalone zostały alimenty w poprzedniej wysokości.

Małoletni pozwany, T. P. (1), reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie adwokata, wniósł o oddalenie powództwa w całości. Uzasadniając swoje stanowisko w pierwszej kolejności wskazał, iż alimenty w wysokości po 1300 zł miesięcznie na jego rzecz zostały ustalone wówczas, kiedy średni miesięczny koszt utrzymania powoda wynosił 1800 zł miesięcznie. Argumentacja ojca dziecka zawarta w pozwie, w którym domaga się on obniżenia alimentów, twierdząc, iż potrzeby małoletniego T. uległy zmniejszeniu i łącznie koszty utrzymania dziecka jego zdaniem wynoszą 1000 zł miesięcznie, jest w ocenie strony pozwanej chybiona. Jednocześnie pozwany zaprzeczył twierdzeniom powoda w tym zakresie, w jakim twierdził on, że rodzice małoletniego ustalili, iż S. P. będzie pobierał w

Niemcech świadczenie K., które będzie następnie przekazywane w ramach jego obowiązku alimentacyjnego na rzecz syna. Ponadto wskazano, iż w poprzedniej sprawie alimentacyjnej S. P. w odpowiedzi na pozew z dnia 2 listopada 2012 r. twierdził, że po rozstaniu rodziców dziecka zgłosił zmianę sytuacji w Niemieckiej F. i od czasu tego zgłoszenia nie otrzymuje świadczenia K., albowiem przysługuje ono ojcu jedynie wówczas, gdy mieszka razem z małoletnim. Powyższe twierdzenia S. P. potwierdził w czasie przesłuchania przed Sądem na rozprawie w dniu 30 listopada 2012 roku po pouczeniu w trybie art. 304 k.p.c. wskazując, iż zgłosił, że małoletni T. mieszka u matki i od tego czasu nie ma już uprawnień do pobierania pieniędzy z tytułu K. oraz, że posiada pismo potwierdzające, iż świadczenia zostały wstrzymane.

Strona pozwana podała pozew ponadto, iż aktualny średni miesięczny koszt utrzymania małoletniego pozwanego wynosi około 2100 zł. Zwrócono także uwagę iż powód posiada na utrzymaniu jedynie małoletniego pozwanego, a matka T. ma na utrzymaniu troje dzieci.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni T. P. (1) urodził się dnia (...) z nieformalnego związku (...), obywatela Niemiec oraz M. C..

Niesporne.

Wyrokiem wydanym dnia 11 października 2013 r. wydanym w sprawie VIII RC 651/12 Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie zasądził od pozwanego S. P. na rzecz małoletniego powoda T. P. (1) rentę alimentacyjną w kwocie po 1300 zł miesięcznie, poczynając od dnia 1 września 2012 roku.

Dowód:

- Wyrok Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 11 października 2013 roku (sygn. akt RC 651/12).

Podczas orzekania w powyższej sprawie T. P. (1) liczył 3,5 roku, uczęszczał do prywatnego przedszkola, co wiązało się z koniecznością uiszczania miesięcznej opłaty w wysokości 860 zł. Chłopiec mieszkał z matką i dwójką rodzeństwa pochodzącego ze związku małżeńskiego jego matki. Miesięczny koszt wyżywienia małoletniego Sąd przyjął wówczas na kwotę 400 zł. W przedszkolu dziecko miało zapewnioną naukę języka angielskiego, z czym wiązała się jednorazowa opłata 30 zł tytułem zakupu książek. Małoletni uczestniczył w zajęciach sportowych, co wiązało się z odpłatnością 120 zł miesięcznie. Uczęszczał na basen, co wiązało się z wydatkiem w kwocie 100 zł w skali miesiąca. Pozostawał pod stałą opieką alergologa – koszt miesięcznej wizyty wynosił 80 zł. Miał także stwierdzoną koślawość kolan i wymagał zakupów obuwia ortopedycznego. Koszt z tym związany to około 100-120 zł na kwartał. Nadto w okresie zimowym małoletni przyjmował syropy i tabletki, których koszt to około 20 zł miesięcznie. Średnio trzy razy w roku T. uczestniczył w wypoczynku organizowanym przez matkę. Koszt każdego takiego wyjazdu wynosił około 600 zł.

Matka małoletniego zatrudniona była w Urzędzie Miasta S. na podstawie umowy o pracę. Z tego tytułu otrzymywała wynagrodzenie w kwocie około 1900-2000 zł w skali miesiąca. Nie otrzymywała żadnych dodatków, jedynie tzw. trzynastą pensję. Spłacała kredyt hipoteczny w wysokości 1150 zł miesięcznie, 285 zł tytułem spłaty kredytu remontowego, nadto uiszczała po 500 zł tytułem czynszu, 100 zł za prąd, 20 zł za gaz. Miesięczne rachunki za telewizję, Internet i telefon stanowiły łącznie sumę 200 zł, a korzystanie z samochodu – 300 zł. Oprócz T., matka jego wychowywała dwójkę dzieci. Była rozwiedziona, a miejsce pobytu tych dzieci ustalono przy niej. Na każde z nich otrzymywała alimenty w kwocie po 750 zł miesięcznie.

S. P. w tamtym czasie posiadał stałe zatrudnienie na terenie Niemiec z wynagrodzeniem netto w wysokości 2300 euro miesięcznie, ale w związku ze zmianą klasy podatkowej i większymi podatkami, jego miesięczny dochód miał się mieścić w granicach od 1800 do 1900 euro w skali miesiąca. Pozwany nie otrzymywał dodatkowych świadczeń z tytułu wykonywanej pracy. Pokrywał koszt wynajmu mieszkania w P. w wysokości 500 euro. Uzyskiwał 470 euro z tytułu

wynajmu mieszkania w M., z czego pokrywał koszty administracyjne związane z tym mieszkaniem w kwocie 248 euro, opłaty eksploatacyjne w kwocie 150 euro oraz spłacał pożyczkę budowlaną w kwocie 176 euro. S. P. ponosił koszty osobiste, które wynosiły około 300 euro. Nadto tytułem podatków uiszczał 311 euro rocznie, opłacał ubezpieczenie samochodu – 340 euro rocznie, telefon - 390 euro kwartalnie, prąd – 36 euro miesięcznie, za przynależność do związków zawodowych – 47 euro, Internet – 15 euro miesięcznie. Koszt przejazdów do S. wynosił około 500 euro miesięcznie. Poza T. pozwany nie posiadał innych osób na utrzymaniu.

Dowód: dokumenty zgromadzone w aktach sprawy VIII RC 651/12

Aktualnie małoletni T. P. (1) uczęszcza do Ogólnokształcącej Szkoły (...). Małoletni z uwagi na uzdolnienia muzyczne uczęszcza do szkoły, której program prócz normalnego toku zajęć szkoły podstawowej obejmuje kształcenie muzyczne, grę na instrumencie i wymaga dużego nakładu pracy zarówno ze strony dziecka jak i jego matki.

Sąd ustalił, iż średniomiesięczne koszty związane z utrzymaniem małoletniego T. P. (1) wynoszą ok. 2000 zł miesięcznie.

- Partycypowanie w kosztach utrzymania mieszkania - ok. 180 zł miesięcznie (czynsz za mieszkanie – 550 zł, energia elektryczna – 130 zł, gaz – 30 zł, TV – 90 zł, internet – 80 zł);
- Wyżywienie – 600 zł (w tym koszt zakupu obiadu w szkole – koszt ok. 160 zł)
- Koszty zakupu ubrań i obuwia – 200 zł miesięcznie
- Artykuły higieniczne i chemiczne – 100 zł miesięcznie
- Koszty związane ze szkołą (rada rodziców – 80 zł, klasowe 100 zł, fundusz muzyczny – 250 zł, świetlica – 60 zł, wyjścia ze szkoły – 70 zł, ubezpieczenie, zakup książek do gry na instrumentach) – 100 zł;
- (...) lekcję gry na skrzypcach – 280 zł;
- Zakup i utrzymanie instrumentów muzycznych (zakup skrzypiec, smyczka, strun, kalafonia, żeberka, strojenie pianina) – ok. 100 zł miesięcznie
- Rozrywka, kieszonkowe, telefon – 130 zł miesięcznie;
- Wycieczki, wakacje, zajęcia dodatkowe (warsztaty matematyczne, zajęcia sportowe w formacji S. S. i koszty z tym związane tj. zakup stroju itd. – 250 zł miesięcznie.
- Leki, wizyty u specjalistów – 50 zł.

W dniu 30 października 2018 r. matka małoletniego M. S. i jej obecny mąż, K. S., zakupili korzystając z kredytu hipotecznego, mieszkanie położone w S. przy ul. (...). Miesięczna rata kredytu wynosi 1345,18 zł, dodatkowo matka małoletniego spłaca ratę pożyczki w wysokości 290 zł miesięcznie. Matka małoletniego M. S. posiada na utrzymaniu troje dzieci w wieku 14,13 i 8 lat.

M. S. pracuje jako kierownik referatu i za wykonywaną pracę otrzymuje 3300 zł miesięcznie. Natomiast K. S. pracuje jako konserwator na Uniwersytecie (...) i zarabia ok. 1800 zł miesięcznie. Mąż M. S. posiada także pełnoletniego syna, którego wspomaga finansowo.

Małoletni T. P. (1) w tym roku przystąpił do Pierwszej Komunii Świętej. Z uroczystością związane były następujące koszty: zakup garnitur – 350 zł, 400 zł – opłaty za przygotowanie kościoła, buty – 100 zł, obiad dla rodziny – 1200 zł.

Dowód:

- Umowa o pożyczkę w (...) Banku (...) k. 45-51.
- Harmonogram spłaty pożyczki – 52-53.
- Umowa złotówkowego mieszkaniowego kredytu hipotecznego – 54-64.
- Zawiadomienie o wysokości opłat za czynsz – k. 65.
- Umowa na cyfrowy P. – k. 66-67
- Umowa z (...) k. 68.
- Opłata za obóz sportowy w M. – koszt 1170 zł – k. 69.
- Potwierdzenie uiszczenia opłaty za półkolonie małoletniego w wysokości 440 zł – k. 71.
- Wysokość kosztów związanych ze szkołą małoletniego – k. 72.
- Terminarz wizyt i zaleceń – k. 73-74.
- Rachunki – k. 91-98.
- Zeznania M. S. – k. 101-102, 118
- Rachunki – k. 137-117

Ojciec małoletniego S. P. od sierpnia lub września 2019 roku samowolnie obniżył wysokość alimentów, które przekazuje na rzecz syna, do kwoty po 498 zł miesięcznie. Alimenty przestał płacić w zasądzonej wysokości, albowiem przestał otrzymywać zasiłek na syna z tytułu K., który to zasiłek – jak przyznał dopiero w niniejszym postępowaniu pobierał od urodzenia dziecka. Zasiłek ów wynosił 194 euro.

Aktualnie powód zarabia brutto 3900 euro, a netto – 2240 euro miesięcznie. Powód otrzymuje także tzn. trzynastkę. S. P. pracuje w godzinach od 8.30 do 18.00. Powód posiada mieszkanie, które wynajmuje, uzyskując z tego tytułu dochód w wysokości 520 euro miesięcznie. Mieszkanie to kupił osiem lat temu za 30 000 euro. Na zakup mieszkania zaciągnął kredyt w wysokości 30000 euro. Miesięczna spłata raty z tytułu powyższego kredytu zamyka się kwota 173 euro. Opłata administracyjna za mieszkanie wynosi 245 euro. Opłata za ogrzewanie - 90 euro miesięcznie.

S. P. mieszka w B. w wynajmowanym mieszkaniu (koszt 588 euro miesięcznie, 39 euro – prąd, telefon -110/120 euro). Powód jest także właścicielem łódki motorowej. Obecnie powód nie posiada samochodu.

Dwa razy w miesiącu powód przyjeżdża do syna i zabiera go do siebie. Przejazdy z tym związane wynoszą 76 euro (19 euro – koszt jednego biletu dla dwóch osób x 4).

Powód spłaca zaciągnięty w czerwcu 2018 r. kredyt na 48 miesięcy na 11000 euro, miesięczna, rata kredytu wynosi 250 euro. Kredyt ten powód przeznaczył na spłatę zaległych podatków. Na wyżywienie dla siebie powód przeznacza 400 euro, a na ubiór, odzież, środki czystości średnio około 100 euro miesięcznie. Na przejazdy transportem zbiorowym w B. S. P. wydatkuje 66 euro miesięcznie. Opłaca różne ubezpieczenia, co wiąże się z wydatkiem około 60 euro miesięcznie. Na leczenie dla siebie wydatkuje ok.10-20 euro miesięcznie. Powód wydatkuje także na utrzymanie syna podczas jego pobyty w Niemczech kwotę 100 euro. Czasami także kupuje dziecku odzież (kwota 60 euro rocznie), zabiera także dziecko na wakacje, ferie (koszt 350 euro). Powód opłaca członkostwo w klubie żeglarskim, które wynosi 70 euro miesięcznie.

Miesięczne dochody pozwanego z pracy i wynajmu mieszkania wynoszą 2760 euro, natomiast koszty jego utrzymania wynoszą 2287 euro miesięcznie. (nie licząc wydatków ponoszonych na utrzymanie syna w trakcie jego pobytów w B., alimentów na małoletniego).

Rodzice małoletniego dopóki żyli razem – otrzymywali K. z niemieckiej kasy rodzinnej. Jednakże po ostatecznym rozstaniu się stron, S. P. zawiadomił F. o braku zamieszkiwania z nim małoletniego syna i nie otrzymywał przez kilka miesięcy świadczenia. Jednakże następnie S. P. zameldował syna u siebie i otrzymał K. na syna, które następnie w alimentach przekazywał na jego utrzymanie. Nie poinformował o tym fakcie matki małoletniego. Aktualnie świadczenie K. przekazywane jest bezpośrednio na konto matki małoletniego.

Dowód:

- Zeznania powoda S. P. – k. 81-83.

Sąd zważył, co następuje:

Żądanie pozwu oparto o przepis art. 138 ustawy z dnia 25 lutego 1964 roku Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz. U. z 1964 r., Nr 9, poz. 59 ze zm. – cyt. dalej jako: k.r.o.), zgodnie z którym w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Poprzez zmianę stosunków, o których mowa w ww. przepisie, należy rozumieć każdą zmianę w sferze osobistej i majątkowej, zarówno uprawnionego, jak i zobowiązanego, która wpływa na zakres usprawiedliwionych potrzeb dziecka, jak i możliwości zarobkowego rodzica, a w konsekwencji także na wysokość zobowiązania alimentacyjnego. Wskazuje się przy tym, że sama różnica wieku dziecka spowodowana upływem czasu od daty orzeczenia określającego wysokość alimentów, uzasadnia przyjęcie, że nastąpił wzrost potrzeb dziecka, wynikający m.in. z rozpoczęcia przez nie edukacji szkolnej, socjalizacji rówieśniczej, czy większych potrzeb w zakresie wyżywienia, zakupu odzieży itp. Powyższe z kolei pociąga za sobą konieczność ponoszenia zwiększonych wydatków związanych z zaspokajaniem tych potrzeb przez rodziców dziecka (por. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 1 czerwca 1965 r., I CZ 135/64, niepubl.).

Powództwo S. P. o obniżenia alimentów na rzecz małoletniego T. P. (3) nie zasługiwało na uwzględnienie.

Ustalenia faktyczne w niniejszej sprawie zostały poczynione w oparciu o dowody przeprowadzone w toku postępowania, a mianowicie dołączone dokumenty, jak również dokumenty zgromadzone w sprawie o sygn. akt III RC 651/12 oraz przesłuchanie stron. Powyższy materiał dowodowy Sąd uznał za wiarygodny (nie licząc częściowo zeznań powoda, o czym poniżej), albowiem wzajemnie się uzupełnia, tworząc jasny i spójny obraz sytuacji materialnej rodziców małoletniego pozwanego oraz jego potrzeb. Sąd nie dał wiary jedynie zeznaniom powoda w zakresie w którym wskazywał on, iż ustalił wspólnie z matką małoletniego, iż pobierane przez niego niezgodnie z przepisami świadczenie na dziecko tj. K. będzie obniżało należną od niego rentę alimentacyjną na rzecz małoletniego syna. Powyższe nie korespondowało nie tylko z zeznaniami matki małoletniego, ale także pismem pełnomocnika powoda z dnia 2 listopada 2012 r. (k. 41), w którym jasno wskazano, że S. P. nie otrzymuje już świadczenia K. na dziecko. Dodatkowo w chwili orzekania o obowiązku alimentacyjnym powoda w sprawie o sygn. akt III RC 651/12 S. P. nie otrzymywał świadczenia K., a mimo to godził się na alimenty w wysokości 1300 zł miesięcznie. Nadto zgodnie z przepisami – jak wskazywał powód – świadczenia tego nie powinien otrzymać albowiem zasiłek ten przysługuje tylko i wyłącznie w przypadku spełnienia kumulatywnie dwóch przesłanek tj. zamieszkiwania małoletniego w Niemczech wraz z osobą ubierającą się o wypłatę świadczenia oraz płacenie podatków z Niemczech przez jednego z rodzica dziecka. Natomiast w październiku 11 października 2013 r. powód nie dysponował także orzeczeniem wskazującym, iż sam fakt zameldowania dziecka w Niemczech (bez jego faktycznego przebywania tam na co dzień) umożliwi wypłatę K.. Nie sposób również dać wiarę zeznaniom powoda w zakresie w którym wskazywał on, iż matka dziecka mogła w każdej chwili wystąpić o wypłatę K. do jej rąk, bowiem matka małoletniego ówczesnie nie spełniała przesłanek do wypłaty tego świadczenia. Powód zresztą wyjaśnił, iż dopiero zmiana przepisów umożliwiła matce małoletniego otrzymywanie tego świadczenia. Nadto w chwili obecnej matka małoletniego nie pobiera całego świadczenia K., albowiem otrzymuje już pomoc z programu 500+, które obniża świadczenie niemieckie.

O zakresie obowiązku alimentacyjnego decydują w każdym razie usprawiedliwione potrzeby uprawnionego oraz zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego (art. 135 § 1 k.r.o.).

Pojęcia usprawiedliwionych potrzeb nie można jednoznacznie zdefiniować, ponieważ nie ma jednego stałego kryterium odniesienia. Rodzaj i rozmiar tych potrzeb jest uzależniony od cech osoby uprawnionej oraz od spłotu okoliczności natury społecznej i gospodarczej, w których osoba uprawniona się znajduje. Nie jest możliwe ustalenie katalogu usprawiedliwionych potrzeb podlegających zaspokojeniu w ramach obowiązku alimentacyjnego i odróżnienie ich od tych, które jako przejawy zbytku nie powinny być uwzględnione. W każdym razie zakres obowiązku alimentacyjnego wyznaczać będą poszczególne sytuacje uprawnionego i zobowiązanego, konkretne warunki społeczno-ekonomiczne oraz cele i funkcje obowiązku alimentacyjnego. Dopiero na tym tle można określić potrzeby życiowe, materialne i intelektualnie uprawnionego (uzasadnienie to tezy IV uchwały Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987 roku, II CZP 91/86).

Zakres potrzeb dziecka, które powinny być przez rodziców zaspokojone, wyznacza treść art. 96 k.r.o., według którego rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotować je należycie - odpowiednio do jego uzdolnień - do pracy dla dobra społeczeństwa.

Potrzeby uprawnionego oraz możliwości zobowiązanego ulegają zmianie, tym samym może ulegać zmianie wysokość alimentów. Dlatego też w razie zmiany stosunków zarówno uprawniony jak i zobowiązany mogą żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego (art. 138 k.r.o.). Zgodnie z treścią powyżej wskazanego przepisu możliwość dochodzenia przez strony zmiany zakresu obowiązku alimentacyjnego (tak podwyższenia, jak i obniżenia, czy też uchylenia obowiązku alimentacyjnego) uwarunkowana jest zaistnieniem zmian istotnych, to jest takich, które zmieniają ocenę przesłanek, jakimi sąd kierował się, ustalając zakres obowiązku alimentacyjnego w dacie ostatniego wyrokowania w tym przedmiocie.

Dla stwierdzenia czy nastąpiła zmiana stosunków w rozumieniu art. 138 k.r.o., należy brać pod uwagę, czy istniejące warunki i możliwości mają charakter trwały, dotyczą okoliczności zasadniczych, ilościowo znacznych i wyczerpują te przesłanki, które w istotny sposób wpływają na istnienie czy zakres obowiązku alimentacyjnego. Zmiana orzeczenia dopuszczalna jest tylko w razie zmiany stosunków powstałych po jego wydaniu, a jej ustalenie następuje poprzez porównanie stosunków obecnych z warunkami i okolicznościami uprzednio istniejącymi (uzasadnienie to tezy VII wyżej wskazanej uchwały).

Od czasu ustalenia obowiązku alimentacyjnego powoda względem małoletniego pozwanego T. P. (1) niewątpliwie z uwagi na sam upływ czasu wzrosły potrzeby dziecka. Małoletni chociaż nie uczęszcza już do prywatnego żłobka, to jednak rozwija swoje uzdolnienia muzyczne, ćwiczy grę na instrumencie, chodzi na zajęcia sportowe, kółko matematyczne co generuje znaczne koszty jego utrzymania. Podkreślenia także wymaga, iż powód w uzasadnieniu dla swego roszczenia upatrywał w zmianie własnej sytuacji dochodowej tj. braku otrzymywania świadczenia K. na dziecko.

Jednakże zgodnie z art. z art. 135 § 3 k.r.o. " Na zakres świadczeń alimentacyjnych **nie** wpływają:

- 1) świadczenia z pomocy społecznej lub funduszu alimentacyjnego, o którym mowa w ustawie z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz. U. z 2016 r. poz. 169 i 195), podlegające zwrotowi przez zobowiązanego do alimentacji;
- 2) świadczenia, wydatki i inne środki finansowe związane z umieszczeniem dziecka w pieczy zastępczej, o których mowa w przepisach o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej;
- 3) świadczenie wychowawcze, o którym mowa w ustawie z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci (Dz. U. poz. 195);
- 4) świadczenia rodzinne, o których mowa w ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych"

Wobec powyższego zasiłek potocznie zwany "500 plus" oraz zasiłek rodzinny czy też analogiczne świadczenie K. nie może mieć wpływu na wysokość obowiązku alimentacyjnego rodziców wobec dziecka. Zdaniem Sądu zasiłek ten powinien być przeznaczony na poprawę warunków wychowawczych dziecka, na koszty związane z rozwojem jego zainteresowań, na dodatkowe potrzeby dziecka. Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 18 maja 2005 r. sygn. akt K 16/04 stwierdził, że zasiłki i świadczenia wypłacane uprawnionej do tego osobie ze środków publicznych nie mają wpływu na wyłączenie czy też ograniczenie zakresie świadczenia alimentacyjnego i wychowawczego, które powinny być spełnione przez osobę wskazaną w k.r.o. Państwo bowiem, działając na rzecz realizacji prawa dziecka do godziwych warunków życia powinno przede wszystkim wymuszać odpowiedzialne względem dziecka zachowania jego rodziców, bacząc by nie dopuścić do sytuacji, w której przepis prawa socjalnego doprowadziłoby do erozji obowiązków alimentacyjnych. Wspieranie rodziców przez państwo w celu zapewnienia dziecku środków utrzymania nie może być rozumiana jako wyręczania rodziców i przekładanie ciężarów z tym związanych na podatników. Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 111 grudnia 1967 r. - mającej moc zasady prawnej - wskazał, iż Sąd nie bierze pod uwagę zasiłku rodzinnego. Zasiłek ten przypada na potrzeby dziecka niezależnie od zasadzonych alimentów. Analogicznie traktować należy inne świadczenia otrzymywane przez państwo na rzecz dzieci.

Wprawdzie ustawodawca w art. 135 § 3 k.r.o. powołał jedynie świadczenia, które są uregulowane w polskim porządku prawnym, tym niemniej w ocenie Sądu istota zasiłku rodzinnego w Niemczech, tak zwanego K., jest tożsama z istotą i celowością świadczeń o podobnym charakterze jak w Polsce, a w szczególności chodzi o świadczenie wychowawcze z programu 500 plus. W tej sytuacji K. nie może wpływać na zakres obowiązku alimentacyjnego w Polsce. Kraje Unii Europejskiej mają swobodę ustanawiania własnych przepisów dotyczących uprawnień dotyczących świadczeń rodzinnych, choć wysokość i warunki ich wypłaty są różne. Rozporządzenie Wspólnoty Europejskiej (...) i (...) zawierają jedynie przepisy koordynujące system ubezpieczeń społecznych.

Tym samym poza przedmiotem rozważań w niniejszej sprawie uznać należy kwestie ewentualnego rozliczania się powoda w otrzymywanego K. i ustaleń rodziców w zakresie czy świadczenie te wpływa, czy też nie na wysokość obowiązku alimentacyjnego powoda. Reasumując, zdaniem Sądu powód nie wykazał, aby zaistniały istotne i trwałe okoliczności, o których stanowi art. 138 k.r.o. uzasadniający obniżenie alimentów. Powód posiada możliwości zarobkowe i majątkowe umożliwiające mu realizowanie obowiązku alimentacyjnego w wysokości 1.300 złotych miesięcznie, ponieważ jego wynagrodzenie nie uległo obniżeniu, a wręcz przeciwnie wzrosło. Nadto dokonując analizy jego wydatków i rozchodów, powodowi zostaje co miesiąc kwota, która umożliwia mu partycypowanie w kosztach utrzymania syna w pełnej wysokości. Nadto niektóre ponoszone przez powoda wydatki nie sposób uznać za uzasadnione (np. 70 euro na członkostwo w klubie, czy też spłatę kredytów, koszty związane z utrzymaniem mieszkania w M. – które winien ponosić najemca powoda). Powód także winien zdawać sobie sprawę z kosztów utrzymania syna, bowiem jak sam wskazywał podczas jego pobytów w Niemczech (kilka dni w miesiącu) wydatkuje na dziecko kwotę ok. 100 euro.

Z kolei usprawiedliwione koszty utrzymania pozwanego nieuległy zmniejszeniu, choć obejmują one nieco inny zakres niż w dacie orzekania w poprzedniej sprawie alimentacyjnej. Niewątpliwie przez okres czasu jaki upłynął od wydania poprzedniego wyroku ustalającego alimenty od powoda na rzecz syna, zwiększyły się koszty utrzymania małoletniego pozwanego z uwagi na jego rozwój, podjęcie edukacji szkolnej, koniecznością korzystania z zajęć dodatkowych, prywatnych lekcji gry na skrzypcach itd. Matka małoletniego ponadto ponosi koszty leczenia dentystycznego syna oraz koszty wycieczek szkolnych, kolonii i obozów, urodzin, innych uroczystości (Pierwsza Komunia Święta) oraz urządzania innych świąt.

Matka pozwanego swój obowiązek alimentacyjny w dużej mierze wykonuje poprzez osobiste starania w zakresie wychowania małoletniego, zważywszy na wiek dziecka i stan jego zdrowia (konieczność regularnych wizyt u dentysty) czy też poprzez dbałość o rozwijanie jego uzdolnień. Matka małoletniego pozwanego zabezpiecza jego wszystkie potrzeby: mieszkaniowe, żywieniowe, związane z zakupem odzieży, środków czystości, higienicznych oraz dotyczących wydatków szkolnych. Matka małoletniego pozwanego wykonuje ciężący na niej obowiązek alimentacyjny względem

dziecka także w postaci osobistych starań o utrzymanie i wychowanie syna, wykonując niezbędne czynności na jego rzecz. W tej sytuacji powód powinien w większym zakresie partycypować w kosztach utrzymania syna niż jego matka.

Mając na uwadze całokształt poczynionych ustaleń i treść powołanych przepisów, Sąd oddalił powództwo.

Rozstrzygnięcie o kosztach oparto na art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Jako że do niezbędnych kosztów procesu strony pozwanej należało zaliczyć jedynie wydatek związany z wynagrodzeniem adwokata sąd, uwzględniając art. 98 § 4 k.p.c. w zw. z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 3600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Z tych też względów orzeczono jak w punkcie II wyroku.